

Teroristická válka zlotřilé velmoci: Cui Bono?

 zvedavec.news/komentare/2023/02/9549-teroristicka-valka-zlotrile-velmoci-cui-bono.htm

Pepe Escobar

17.2.2023 Komentáře Témata: Terorismus, USA, NATO 1056 slov

Pokud jde o země globálního Jihu, Hershova zpráva jim obrovskými krvavě rudými písmeny vtiskuje titul Rogue Superpower, tedy státní sponzor terorismu.

Každý, kdo má mozek, už věděl, že to udělalo Impérium. Nyní Seymour Hersh ve své bombastické zprávě nejen podrobně popisuje, jak došlo k útoku na Severní proud 1 a 2, ale také jmenuje jména: od toxického straussovského neoliberálně-konzervativního tria Sullivan, Blinken a Nulandová až po vrchního čtenáře Teleprompteru.

Pravděpodobně nejpalcivějším bodem Hershova vyprávění je poukázání na konečnou odpovědnost přímo Bílého domu. CIA se ze všeho vyvléká. Celou zprávu lze číst jako nastrčení obětního beránka. Velmi křehkého, nekvalitního obětního beránka – co s těmi tajnými dokumenty v garáži, nekonečnými pohledy do prázdna, rohem hojnosti nesrozumitelného mumlání a samozřejmě celým tím příšerným, léta trvajícím rodinným korupčním kolotočem na Ukrajině a kolem ní, který ještě nebyl zcela odhalen.

Hershova zpráva se objevila bezprostředně po smrtících zemětřeseních v Turecku a Sýrii. Jde o investigativní novinářské zemětřesení samo o sobě, které se rozprostírá nad zlomovými liniemi a odhaluje nesčetné trhliny pod širým nebem, nugety pravdy lapající po dechu uprostřed trosek.

Ale je to všechno? Drží se příběh od začátku do konce? Ano i ne. Za prvé, proč právě teď? Jedná se o únik informací – v podstatě od jednoho zasvěceného pracovníka Deep State, Hershova klíčového

zdroje. Tento remix „Hlubokého hrdla“ 21. století je možná zděšen toxicitou systému, ale zároveň ví, že ať řekne cokoli, nebude to mít žádné následky.

Zbabělý Berlín, který po celou dobu ignoroval šrouby a matice systému, ani nepípne. Ostatně zelená parta je u vytržení, protože teroristický útok důkladně posunul jejich středověký program deindustrializace. Souběžně s tím se všem ostatním evropským vazalům jako bonus navíc dostane dalšího potvrzení, že toto je osud, který je čeká, pokud nebudou následovat hlas jeho pána.

Hershovo vyprávění staví Nory do role zásadního spoluviníka teroru. To není překvapivé: Jens Stoltenberg, který v NATO zastává heslo „mír je válka“, je už snad půl století agentem CIA. A Oslo mělo samozřejmě své vlastní motivy, proč se na dohodě podílet: získat spoustu peněz navíc prodejem veškeré volné energie, kterou mělo, pro zoufalé evropské zákazníky.

Problémem je, že Norsko na rozdíl od amerického námořnictva stále nemá žádný operační letoun P-8 Poseidon. V té době bylo jasné, že americký P-8 dojíždí tam a zpět – s doplňováním paliva ve vzduchu – z USA na ostrov Bornholm.

Pozitivním výkřikem je, že Hersh – spíše jeho klíčový zdroj – nechal MI6 z vyprávění zcela zmizet. SVR, ruská rozvědka, se v té době na MI6 zaměřila jako laser, stejně jako na Poláky. Co však stále tmelí vyprávění, je to, že komando stojící za „Bidenem“ zajišťovalo plánování, informace a koordinovalo logistiku, zatímco závěrečný akt – v tomto případě odpálení výbušniny C4 sonarovou bójkou – mohli spáchat norští vazalové.

Problémem je, že bójci mohl shodit americký letoun P-8. A neexistuje žádné vysvětlení, proč jeden z úseků Nord Stream 2 unikl neporušený.

Hershův modus operandi je legendární. Z pohledu zahraničního zpravodaje, který je od poloviny devadesátých let v terénu, od USA a NATOstánu až po všechny kouty Eurasie, je pro někoho, jako jsem já, snadné pochopit, jak používá anonymní zdroje a jak se dostává ke svému rozsáhlému seznamu kontaktů – a jak si je chrání: důvěra funguje oběma směry. Jeho výsledky jsou naprosto bezkonkurenční.

Ale samozřejmě zůstává možnost: co když si s ním někdo hraje? Nejde o nic víc než o omezené setkání? Koneckonců vyprávění divoce osciluje mezi drobnými detaily a poměrně mnoha slepými uličkami, neustále se v něm objevuje obrovská papírová stopa a příliš mnoho lidí v obraze – což naznačuje přehnané riziko. Přílišné váhání CIA, zda jít na věc, je v celém vyprávění certifikovaným červeným signálem – zvláště když víme, že ideální podvodní aktéři pro takovou operaci by pocházeli z Oddělení zvláštních činností CIA, a ne z amerického námořnictva.

Co udělá Rusko?

Pravděpodobně celá planeta přemýšlí, jaká bude ruská reakce.

Při pohledu na šachovnici Kreml a Rada bezpečnosti vidí, že Merkelová přiznala, že Minsk 2 byl pouhým trikem, že imperiální útok na Severní proudy (mají o tom přehled, ale možná nemají všechny zasvěcené podrobnosti, které jim poskytl Hershův zdroj), že bývalý izraelský premiér Bennett na záznamu podrobně popsal, jak Angloameričané zničili mírový proces na Ukrajině, který se loni v Istanbulu rozběhl.

Není tedy divu, že ministerstvo zahraničí dalo jasně najevo, že pokud jde o jaderná jednání s Američany, jsou jakákoli navrhovaná gesta dobré vůle „neopodstatněná, předčasná a nevyžádaná“.

Ministerstvo se záměrně a poněkud zlověstně vyjádřilo velmi nejasně ke klíčové otázce: „objekty strategických jaderných sil“, které byly napadeny Kyjevem – za pomoci Američanů. Tyto útoky mohly zahrnovat „vojensko-technické a informačně-rozvědné“ aspekty.

Pokud jde o země globálního Jihu, Hershova zpráva jim vtiskuje obrovským krvavě rudým písmem titul *Rogue Superpower*, státní sponzor terorismu: rituální pohřeb – na dně Baltského moře – mezinárodního práva, a dokonce i laciné náhražky impéria, „mezinárodního řádu založeného na pravidlech“.

Nějakou dobu potrvá, než se podaří plně identifikovat, která frakce *Deep State* mohla Hershe využít k prosazování své agendy. Samozřejmě, že si toho je vědom – ale to by nikdy nestačilo k tomu, aby ho to odradilo od výzkumu bomby (tři měsíce tvrdé práce). Americká mainstreamová média udělají vše pro to, aby jeho zprávu potlačila, cenzurovala, ponížila a ignorovala; důležité však je, že napříč globálním Jihem se již šíří jako požár.

Ministr zahraničí Lavrov se mezitím podobně jako Medveděv zcela odpojil a odsoudil, že USA „rozpoutaly totální hybridní válku“ proti Rusku, přičemž obě jaderné mocnosti se nyní vydaly na cestu přímé konfrontace. A protože Washington vyhlásil za svůj cíl „strategickou porážku“ Ruska a z bilaterálních vztahů udělal ohnivou kouli, nemůže už existovat žádný „business as usual“.

Ruská „reakce“ – ještě před Hershovou zprávou – byla na zcela jiné úrovni; pokročilá de-dolarizace napříč celým spektrem, od EAEU po BRICS a další země; a celková reorientace obchodu na Eurasii a další části globálního Jihu. Rusko vytváří pevné podmínky pro další stabilitu a již předvídá nevyhnutelné: čas na frontální jednání s NATO.

Co se týče kinetických reakcí, fakta na bojišti ukazují, že Rusko dále drtí americkou/národní zástupnou armádu v režimu plné strategické nejednoznačnosti. Teroristický útok na North Stream bude samozřejmě vždy číhat v pozadí. Dojde k zpětnému úderu. Ale to bude v čase, způsobem a na místě, které si Rusko zvolí.

The War of Terror of a Rogue Superpower: Cui Bono? vyšel 11.2.2023 na thesaker.is. Překlad v ceně 430 Kč Zvědavec.

